

Izrada asura, zembilja i mnogih drugih proizvoda od ševara, pre svega zbog fizički teškog posla i male zarade uvek je smatrala sporednim zanimanjem, tako da je prema istorijskim podacima broj asurdžija u Srbiji u opadanju još od kraja XIX veka.

Selo Lanište, oko sedam kilometara udaljeno od Jagodine, ima tradiciju asurdžijskog zanata još od vremena Osmanlija. Laništancima je uzgajanje, branje i prerada rogoza oduvek bila dopunska delatnost, pre svega zbog toga što ševar raste u blizini njihovog mesta, na močvarnom tlu pored Velike Morave. Čitave porodice su se angažovale na sejanju, seči, vezivanju u snoplje i višenedeljnom sušenju ševara. Od osušenog i posebno pripremljenog ševara na posebnim razbojima vekovima su se proizvodili različiti predmeti upotrebne vrednosti, prevashodno za sopstvena domaćinstva ali i prodaju na pijacama, od Subotice do Skoplja. Jedna od tipičnih porodica sa područja Jagodine, koja se oduvek bavila asurdžijskim zanatom je porodica Vulić iz Starog Laništa. Ono što ovu porodicu razlikuje od drugih, to je poslovna odluka Ljiljane Vulić da ozvaniči porodičnu tradiciju i da registruje svoju delatnost kao Samostalnu zanatsku radnju pod nazivom „ASURA“ . Naravno, ovim je preuzela i obaveze za izmirivanje javnih dažbina, što nije lako izvesti s obzirom na poznate probleme na tržištu. Ipak, kako je SZR „ASURA“ jedina zvanično registrovana asurdžijska radnja u Jagodini, a verovatno i šire, postoji šansa da će upravo mogućnost zvanične prodaje njenih proizvoda suvenirnicama i trgovinskim radnjama uticati na poboljšanje plasmana. U planovima Ljiljane Vulić je i da postane prvi sertifikovani asurdžija u Registru starih i umetničkih zanata Ministarstva ekonomije i regionalnog razvoja Republike Srbije, što će svakako otvoriti i nove mogućnosti za održivi razvoj njene delatnosti, s obzirom na to da će joj omogućiti učešće na konkursu za podsticajna sredstva, koja starim zanatima dodeljuju državne institucije.

